

رابطه بین نخستین روانبنه‌های سازش‌نایافته و وحامت نشانه‌های
مرضی در بیماران مبتلا به سندروم روده تحریک‌پذیر:
نقش میانجی گری ناگویی خویی

The relationship between early maladaptive schemas and
severity of symptoms in patients with irritable bowel
syndrome: Mediating role of alexithymia

M.A. Besharat, Ph.D.

* دکتر محمدعلی بشارت

S. Dehghani, MSc.

** سپیده دهقانی

M. Gholamali Lavasani, Ph.D.

*** دکتر مسعود غلامعلی لواسانی

R. Malekzadeh, M.D.

**** رضا ملک‌زاده

چکیده

سندروم روده تحریک‌پذیر (IBS) یکی از شایع‌ترین و مزمون‌ترین اختلالات کنشی دستگاه گوارش است که باز زیادی را بر فرد و جامعه تحمیل می‌کند. بنابراین، بررسی متغیرهای روانشناسی مرتبط با IBS می‌تواند کمک شایانی به فهم بهتر این اختلال و مدیریت و کاهش

*. استاد گروه روانشناسی، دانشگاه تهران (نویسنده مسؤول)

**. دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی، دانشگاه تهران

***. دانشیار، گروه مشاوره، دانشگاه تهران

****. استاد پژوهشکده بیماری‌های گوارش و کبد، دانشگاه علوم پزشکی تهران

و خامت نشانه‌های مرضی آن در بیماران کند. هدف پژوهش حاضر بررسی نقش میانجی گر ناگویی خوبی در رابطه بین نخستین روانبنه‌های سازش‌نایافته و و خامت نشانه‌های مرضی در بیماران مبتلا به سندروم روده ۱۸۰ بیماران مبتلا به سندروم روده تحریک‌پذیر بود. تعداد ۱۱۴ بیماران مبتلا به سندروم روده تحریک‌پذیر (۱۱۴ مرد، ۶۶ زن) در این پژوهش شرکت کردند. از شرکت کنندگان خواسته شد مقیاس و خامت نشانه‌های مرضی IBS (IBS-SSS)، فرم کوتاه پرسشنامه روانبنه‌های یانگ (YSQ-SF) و مقیاس ناگویی خوبی تورنتو (TAS-20) را تکمیل کنند. نتایج پژوهش نشان داد که نخستین روانبنه‌های سازش‌نایافته و ناگویی خوبی با و خامت نشانه‌های مرضی IBS در سطح <0.05 p رابطه مثبت معنادار دارند. بین نخستین روانبنه‌های سازش‌نایافته و ناگویی خوبی در رابطه بین نخستین روانبنه‌های سازش‌نایافته و و خامت نشانه‌های مرضی IBS در این پژوهش تأیید شد. بر اساس یافته‌های این پژوهش، می‌توان نتیجه گرفت که نخستین روانبنه‌های سازش‌نایافته و ناگویی خوبی و خامت نشانه‌های مرضی سندروم روده تحریک‌پذیر را پیش‌بینی می‌کنند. توجه به این متغیرهای روانشناختی، می‌تواند به فرایندهای پیشگیری، تشخیص و درمان IBS کمک کند.

واژه-کلیدها: سندروم روده تحریک‌پذیر، نخستین روانبنه‌های سازش‌نایافته، ناگویی خوبی.

Abstract

Irritable bowel syndrome (IBS) is one of the common and chronic functional gastrointestinal disorders that cause a great burden for the patients and the society. Therefore, investigation of psychological variables related to IBS can be useful in understanding, management and decrees of symptoms severity in IBS patients. The present study was performed to examine the mediating role of alexithymia on the relationship between early maladaptive schemas and severity of symptoms in patients with irritable bowel syndrome. One hundred and eighty patients with irritable bowel syndrome (114 men, 66 women) participated in this study. All patients were asked to complete the IBS symptom severity scale (IBS-SSS), young schema questionnaire-short form (YSQ-SF), and

Toronto Alexithymia scale (TAS-20). The results demonstrated that early maladaptive schemas and alexithymia had a significant positive association with severity of IBS symptoms ($p<0.05$). Also early maladaptive schemas had a significant positive association with alexithymia ($p<0.01$). The results showed that alexithymia did not play a mediating role on the relationship between early maladaptive schemas and IBS severity of symptoms. According to the results of the present study, it can be concluded that early maladaptive schemas and alexithymia can predict severity of IBS symptoms. Considering these psychological variables would be helpful in the processes of prevention, diagnosis and treatment of IBS.

Keywords: irritable bowel syndrome, early maladaptive schema, alexithymia.

Contact information: besharat@ut.ac.ir

مقدمه

سندروم روده تحریک‌پذیر^۱ (IBS) یک اختلال کشی گوارشی^۲ (FGID) شایع است که به‌وسیله دردهای شکمی و تغییر در عادات روده‌ای (اسهال، بیوست یا هر دو) تعریف می‌شود (گونارسون و سیمرن، ۲۰۰۹). در حال حاضر، هیچ نابهنجاری ساختاری قابل تشخیص، نشانگر زیستی یا عامل باکتریایی خاص در تبیین نشانه‌های IBS شناسایی نشده است و نشانه‌شناسی این بیماران می‌تواند به عنوان نشانه‌های مرضی غیرقابل تبیین از نظر پزشکی^۳ در نظر گرفته شوند (فیلیپس، رایت و کن، ۲۰۱۳). این بیماری یک تشخیص شایع در موقعیت‌های بالینی برای پزشکان عمومی و متخصصان گوارش است (سوردا- بلاگا، بابن و دومیتراسکو، ۲۰۱۲) و با توجه به ماهیت مزمن و ناتوان‌کننده آن هزینه‌های قابل توجهی برای جامعه دارد (کنديا، کلارک، کوئیگکلیا، گروگر، دینانا و همکاران، ۲۰۱۲). با وجود شایع بودن و اهمیت IBS، علل بیماری و عوامل مؤثر بر و خامت آن به طور کامل شناخته نشده است و ادامه مطالعات اکتشافی در این زمینه از ضرورت‌های پژوهشی محسوب می‌شود.

رابطه بین نخستین روانبنه‌های سازش‌نایافته و خامت نشانه‌های مرضی در بیماران مبتلا به سندروم روده ...

علی‌رغم اختلاف نظرهای موجود در این زمینه، بسیاری از محققان معتقدند که در تبیین چگونگی شکل‌گیری IBS و عوامل مؤثر بر خامت آن باید به مجموعه‌ای از عوامل زیستی- روانی- اجتماعی^۴ توجه کرد (اوماهونی، هایلن، دینان و کرایان، ۲۰۱۱). در میان این عوامل، عوامل روانشناختی می‌توانند به طرق مختلف بر IBS تأثیر بگذارند. براون (۲۰۰۶) چگونگی شکل‌گیری نشانه‌های مرضی غیرقابل تبیین از نظر پزشکی (از جمله نشانه‌های مرضی IBS) را از رویکردی شناختی و با تأکید بر روان‌سازه‌ها^۵ توضیح داده است. طبق نظر براون، روانبنه‌ها و بازنمایی‌های ذهنی افراد که توسط رویدادهای محیطی و حرکت‌های زمینه‌ای فعال می‌شوند، باعث می‌شوند که فرد در انتخاب اطلاعات حسی و برنامه‌های حرکتی به صورت انتخابی عمل کند. این توجه انتخابی، به تفسیر نادرست جهان حسی و فقدان فعالیت‌های حرکتی متناسب منتهی می‌شود و نتیجه آن، تحریف تجربه تصویر بدنه به عنوان یک نشانه مرضی جسمانی است.

یانگ (۱۹۹۹) نوع خاصی از روانبنه‌ها به نام نخستین روانبنه‌های سازش‌نایافته^۶ را معرفی کرده است. این روانبنه‌های سازش‌نایافته که از تعامل سرشت^۷ ذاتی کودک و تجارب ناخوشایند و آسیب‌زای دوران کودکی به وجود می‌آیند، یکی از عوامل روانشناختی پیچیده و موثر در شکل‌گیری و تداوم اختلالات جسمانی و روانی از جمله اختلالات روان‌تنی به‌شمار می‌رond (تیم، ۲۰۱۰؛ یانگ، کلوسکو و ویشار، ۲۰۰۳). شهامت (۱۳۸۹) در پژوهش خود نشان داد که بین نخستین روانبنه‌های سازش‌نایافته و جسمانی‌سازی رابطه معنادار وجود دارد. در پژوهشی که اخیراً انجام شد، فیلیپس و همکاران (۲۰۱۳) نشان دادند که نخستین روانبنه‌های سازش‌نایافته پیش‌بینی کننده نشانه‌های مرضی IBS هستند. علاوه بر این، پژوهش‌های مختلف بر نقش آسیب‌ها و تجارب ناگوار سال‌های اولیه زندگی (برای مثال، سوءاستفاده و تعاملات نامناسب با والدین) در عملکرد روده تأکید و بیان کرده‌اند که تعامل آنها به‌وسیله محور مغز- روده^۸ باعث افزایش احتمال بروز IBS در بزرگسالی می‌شود (اوماهونی و همکاران، ۲۰۱۱؛ دینان، کریان، شانهان، کیلینگ و کوییگلی، ۲۰۱۰؛ کنديا و همکاران، ۲۰۱۲). بدین ترتیب، انتظار می‌رود که وجود نخستین روانبنه‌های سازش‌نایافته نشأت گرفته از تجارب ناخوشایند

رابطه بین نخستین روانبنه‌های سازش‌نایافته و خامت نشانه‌های مرضی در بیماران مبتلا به سندروم روده ...

دوران کودکی در افراد مبتلا به سندروم روده تحریک‌پذیر با افزایش و خامت نشانه‌های مرضی همراه باشد. بررسی این رابطه یکی از هدف‌های این پژوهش است. اما آیا رابطه روانبنه‌ها با و خامت نشانه‌های مرضی IBS یک رابطه خطی و ساده است؟ مرور یافته‌ها این فرض را مطرح می‌کند که برخی از سازه‌های روانشناختی ممکن است در این رابطه نقش میانجیگری داشته باشند.

بر اساس نظر یانگ و همکاران (۲۰۰۳) فعال شدن نخستین روانبنه‌های سازش‌نایافته باعث تجربه عواطف و هیجان‌های شدیدی می‌شود که فرد قادر به تنظیم آنها نیست. یکی از سازه‌های شناخته شده برای توصیف دشواری در پردازش و تنظیم هیجان‌ها^۱، ناگویی خوبی^۱ است که در پژوهش‌های مختلف مورد توجه قرار گرفته است (تیلور، بگبی و پارکر، ۱۹۹۷). بر اساس نظر تیلور (۲۰۰۰)، ویژگی‌های اصلی ناگویی خوبی، دشواری در مشخص کردن هیجان‌ها و متمایز کردن آنها از حس‌های جسمانی مرتبط با برانگیختگی هیجانی، دشواری در توصیف هیجان‌ها برای دیگران و تفکر عینی و متمرکز بر بیرون است. فرض بر این است که ریشه‌های ناگویی خوبی در دوران اولیه کودکی است و زمانی شکل می‌گیرد که فرآیندهای شناختی تنظیم هیجان‌ها توسط عوامل محیطی آسیب‌زا مانند غفلت و سوءاستفاده یا موقعیت‌های اجتماعی ناگوار مختل شود (ساریاهو، ساریاهو، ماتیلا، کاروکیوی و جوکاما، ۲۰۱۳). محققان بیان کرده‌اند که بدرفاری در دوران کودکی تحول طبیعی فرآیندهای شناختی و هیجانی، یکپارچه‌سازی تفکر و احساسات و ظرفیت فهم و بیان حالت‌های هیجانی را مختل می‌کند و با ناگویی خوبی رابطه دارد (دی پان فلیس، سالواتور، مارچسی، کازولا، تونا و همکاران، ۲۰۰۸؛ یاتس، ۲۰۰۹). از سوی دیگر، پژوهش‌های مختلف رابطه ناگویی خوبی را با بسیاری از اختلالات جسمانی شکل و روان‌تنی از جمله اختلالات کشی گوارشی نشان داده‌اند (استینوگ، دالاس، و ریا، ۲۰۱۱؛ بشارت، کوچی، دهقانی، فراهانی و مؤمن‌زاده، ۱۳۹۰؛ کانو و فوکودا، ۲۰۱۳؛ هوبر، سومان، بیاسی و کارلی، ۲۰۰۹). نتایج پژوهش‌ها، همچنین نشان داده‌اند که ناگویی خوبی با و خامت نشانه‌های مرضی و پیامدهای درمانی در بیماران مبتلا به IBS رابطه دارد (پورتینکاسا، ماشتا، بالداسار، التومار و پالاسیانو، ۲۰۰۳؛ فلیپس و همکاران، ۲۰۱۳؛

رابطه بین نخستین روانبههای سازش‌نایافته و وخامت نشانههای مرضی در بیماران مبتلا به سندروم روده ...

کاستین، پترار و دامیتراسکو، ۲۰۰۶). داودی، فتاحی‌نیا و زرگر (۱۳۸۹) نیز در پژوهش خود نشان دادند که افراد مبتلا به IBS در مقایسه با افراد غیر مبتلا، ناگویی‌خوبی بالاتری دارند. بر اساس این یافته‌ها و وجود شواهد پژوهشی مبنی بر رابطه بین سه متغیر اصلی این پژوهش، هدف دوم پژوهش یعنی مطالعه نقش میانجیگری ناگویی‌خوبی در رابطه بین نخستین روانبههای سازش‌نایافته و وخامت نشانههای مرضی در بیماران مبتلا به سندروم روده تحریک‌پذیر، مشخص می‌شود. با توجه به هدف پژوهش، ملاحظات نظری و یافته‌های پژوهشی موجود، فرضیه‌های پژوهش حاضر به این شرح آزمون شدند. فرضیه اول: بین نخستین روانبههای سازش‌نایافته و وخامت نشانههای مرضی IBS رابطه مثبت وجود دارد؛ فرضیه دوم: بین ناگویی‌خوبی و وخامت نشانههای IBS رابطه مثبت وجود دارد؛ فرضیه سوم: بین نخستین روانبههای سازش‌نایافته و ناگویی‌خوبی رابطه مثبت وجود دارد؛ فرضیه چهارم: ناگویی‌خوبی در رابطه بین نخستین روانبههای سازش‌نایافته و وخامت نشانههای مرضی IBS نقش میانجیگری دارد.

روش

طرح پژوهش حاضر از نوع همبستگی است. جامعه آماری، بیماران مبتلا به IBS مراجعه‌کننده به کلینیک گوارش مسعود در شهر تهران بودند. نمونه پژوهش ۲۰۰ نفر از مراجعه‌کنندگان به این کلینیک بودند که به شیوه هدفمند و با توجه به معیارهای شرکت در پژوهش انتخاب شدند. شرایط شرکت در پژوهش عبارت بودند از: سن ۲۰ تا ۶۰ سال، تشخیص سندروم روده تحریک‌پذیر با نظر پزشک متخصص گوارش، عدم ابتلای همزمان به یک بیماری جسمی جدی و وخیم مانند بیماری‌های قلبی و مولتیپل اسکلرزیس، عدم ابتلای به یک اختلال پسیکوزی مانند اسکیزوفرنی و اختلال‌های وابسته به آن، عدم وجود سوءصرف و وابستگی به مواد. پس از اخذ رضایت بیماران پرسشنامه‌های مورد نظر از طریق پست و یا پست الکترونیکی به ۳۰۰ بیمار ارسال شد. دویست نفر از آنها پرسشنامه‌ها را تکمیل کردند و عودت دادند. بیست پرسشنامه ناقص از تحلیل آماری کنار گذاشته شد و نمونه نهایی به ۱۸۰ نفر (۱۱۴)

رابطه بین نخستین روانبههای سازش‌نایافته و خامت نشانههای مرضی در بیماران مبتلا به سندروم روده ...

مرد، ۶۶ زن) تقلیل یافت. دامنه سنی برای زنان ۲۰ تا ۶۰ سال بود. میانگین سنی زنان ۴۱/۲۸ و انحراف استاندارد آن ۱۲/۷۶ بود. دامنه سنی برای مردان ۲۰ تا ۶۰ سال بود. میانگین سنی مردان ۴۰/۲۹ و انحراف استاندارد آن ۱۱/۷۸ بود. میانگین سنی کل نمونه ۴۴/۶۶ و انحراف استاندارد آن ۱۲/۱۳ بود. از مجموع ۱۸۰ بیمار، ۶۳/۳ درصد زن، ۳۶/۷ ۶۶ درصد مرد، ۶۷/۸ درصد متأهله، ۳۰/۶ درصد مجرد و ۱/۷ درصد بیوه بودند. داده‌ها با استفاده از ضریب همبستگی پیرسون و تحلیل مسیر و نرم‌افزارهای 18 SPSS و 8.5 LISREL تحلیل شدند. در این پژوهش از پرسشنامه‌های زیر استفاده شد.

مقیاس خامت نشانههای مرضی IBS مقیاس خامت نشانههای مرضی IBS^{۱۱} (IBS-SSS) فرانسیس، موریس و وہوروول، ۱۹۹۷) یک ابزار ۵ گویه‌ای است که با استفاده از یک مقیاس آنالوگ دیداری (VAS) برای اندازه‌گیری خامت درد شکمی، تواتر درد شکمی، خامت اتساع شکمی، نارضایتی نسبت به عادات روده‌ای و تأثیر IBS بر کیفیت زندگی استفاده می‌شود. برای بهدست آوردن خامت IBS نمره تمام گویه‌ها با یکدیگر جمع می‌شوند. نمره کل ابزار از ۰ تا ۵۰۰ است که نمره بالاتر، خامت بیشتر IBS را نشان می‌دهد (لکر، جاکارد و بائوم، ۲۰۱۳). این ابزار در کارآزمایی‌های بالینی بسیاری استفاده شده و تغییرات آن ارتباط معناداری با تغییرات در نمره کیفیت زندگی و اضطراب و افسردگی داشته است. آلفای کرونباخ برای همسانی درونی^{۱۲} مقیاس ۰/۶۹، گزارش شده است (یکرک، دیویت، موریس، جونز، نوترووس و همکاران، ۲۰۰۳). غلامرضاei و همکاران (۲۰۱۱) گزارش کرده‌اند که نسخه فارسی مقیاس دارای درستی^{۱۳} و قابلیت اعتماد^{۱۴} مناسب است، بهطوری که نمره کلی مقیاس رابطه معناداری با نمره کلی کیفیت زندگی (۰/۶۲ = ۰/۶۸) و نمره اضطراب و افسردگی دارد (۰/۴۵ = ۰/۶۸). همچنین آلفای کرونباخ کل مقیاس برابر با ۰/۶۸ بود.

پرسشنامه نخستین روانبههای سازش‌نایافته یانگ- فرم کوتاه پرسشنامه روانبههای یانگ^{۱۵} (YSQ-SF؛ یانگ، ۱۹۹۸) یک پرسشنامه ۷۵ سوالی است که ۱۵ نخستین روانبههای سازش‌نایافته را می‌سنجد. هر یک از ۷۵ عبارت این پرسشنامه در یک طیف لیکرت ۶ درجه‌ای از کاملاً غلط (نمره ۱) تا کاملاً درست (نمره ۶) نمره گذاری می‌شود. اولین

رابطه بین نخستین روانبنه‌های سازش‌نیافته و خامت نشانه‌های مرضی در بیماران مبتلا به سندروم روده ...

پژوهش جامع برای بررسی ویژگی‌های روانسنجی این پرسشنامه توسط اسمیت، جونیر، یانگ و تلچ (۱۹۹۵) انجام شد. ضرایب آلفای کرونباخ از ۰/۸۳ (برای روانبنه خود تحول‌نیافته/ گرفتار) تا ۰/۹۶ (برای روانبنه نقص شرم) به دست آمد و قابلیت اعتماد بازآزمایی^{۱۶} در جمعیت غیربالینی بین ۰/۵۰ تا ۰/۸۲ گزارش شد. آهی، محمدی‌فر و بشارت (۱۳۸۶) نیز در بررسی ویژگی‌های روانسنجی فرم فارسی این مقیاس، ضرایب آلفای کرونباخ برای همسانی درونی را از ۰/۷۲ (برای روانبنه بی‌اعتمادی) تا ۰/۹۰ (برای روانبنه‌های وابستگی و شکست) گزارش کردند. قابلیت اعتماد بازآزمایی در دو نوبت با فاصله چهار هفته از ۰/۶۹ برای روانبنه‌های بازداری هیجانی و ایثار تا ۰/۸۳ برای روانبنه‌های وابستگی و شکست به دست آمد. در این پژوهش ساختار عاملی و درستی سازه YSQ-SF نیز تأیید شد (آهی و همکاران، ۱۳۸۶).

مقیاس ناگویی خوبی تورنتو (FTAS-20): مقیاس ناگویی خوبی تورنتو^{۱۷} (بگبی، پارکر و تیلور، ۱۹۹۴) یک آزمون ۲۰ سؤالی است و سه زیرمقیاس دشواری در شناسایی احساسات^{۱۸}، دشواری در توصیف احساسات^{۱۹} و تفکر عینی^{۲۰} را در مقیاس پنج درجه‌ای لیکرت از نمره ۱ (کاملاً مخالف) تا نمره ۵ (کاملاً موافق) می‌سنجد. یک نمره کل نیز از جمع نمره‌های سه زیرمقیاس برای ناگویی خوبی کلی محاسبه می‌شود. ویژگی‌های روانسنجی مقیاس ناگویی هیجانی تورنتو-۲۰ در پژوهش‌های متعدد بررسی و تأیید شده است (پارکر، تیلور و بگبی، ۱۹۹۶؛ ۲۰۰۳؛ پالمر، گیگانس، مانوکا و استاف، ۲۰۰۴؛ پندی، مندال، تیلور و پارکر، ۲۰۰۷؛ تیلور و بگبی، ۲۰۰۰). در نسخه فارسی مقیاس ناگویی خوبی تورنتو-۲۰ (بشارت، ۲۰۰۷)، ضرایب آلفای کرونباخ برای ناگویی خوبی کل، و سه زیرمقیاس دشواری در شناسایی احساسات، دشواری در توصیف احساسات، و تفکر عینی به ترتیب ۰/۸۵، ۰/۸۲، ۰/۷۵ و ۰/۷۲ محسوبه شد که نشانه همسانی درونی خوب مقیاس است. قابلیت اعتماد بازآزمایی مقیاس ناگویی خوبی تورنتو-۲۰ در یک نمونه ۶۷ نفری در دو نوبت با فاصله چهار هفته از ۰/۷۰ = ۰/۷۷ = ۰/۷۷ برای ناگویی خوبی کل و زیرمقیاس‌های مختلف تأیید شد. درستی همزمان^{۲۱} مقیاس ناگویی خوبی تورنتو-۲۰ بر حسب همبستگی بین زیرمقیاس‌های این آزمون و مقیاس‌های هوش هیجانی^{۲۲}، بهزیستی روانشناختی^{۲۳} و درماندگی روانشناختی^{۲۴} بررسی و مورد

رابطه بین نخستین روانبنه‌های سازش‌نایافته و و خامت نشانه‌های مرضی در بیماران مبتلا به سندروم روده ...

تأیید قرار گرفت. نتایج ضرایب همبستگی پیرسون نشان داد که بین نمره آزمودنی‌ها در مقیاس ناگویی‌خوبی کل با هوش هیجانی ($P < 0.001$, $r = -0.70$)، بهزیستی روانشناسی ($P < 0.001$, $r = -0.68$) و درماندگی روانشناسی ($P < 0.001$, $r = 0.44$) همبستگی معنادار وجود دارد. ضرایب همبستگی بین زیرمقیاس‌های ناگویی‌خوبی و متغیرهای فوق نیز معنادار بودند. نتایج تحلیل عاملی تأییدی نیز وجود سه عامل دشواری در شناسایی احساسات، دشواری در توصیف احساسات، و تفکر عینی را در نسخه فارسی مقیاس ناگویی‌خوبی تورنتو-۲۰ تأیید کردند (بشارت، ۱۳۹۲، ۲۰۰۷).

داده‌ها نایافته‌ها

جدول شماره (۱) میانگین و انحراف استاندارد نخستین روانبنه‌های سازش‌نایافته، ناگویی‌خوبی و و خامت نشانه‌های مرضی IBS را نشان می‌دهد.

جدول ۱: میانگین و انحراف استاندارد نخستین روانبنه‌های سازش‌نایافته، ناگویی‌خوبی و و خامت نشانه‌های مرضی IBS

انحراف استاندارد	میانگین	متغیر	انحراف استاندارد	میانگین	متغیر
۶/۳۲	۱۱/۷۵	روان‌سازه اطاعت	۷/۰۶	۱۳/۹۵	روان‌سازه محرومیت هیجانی
۵/۸۴	۲۰/۰۶	روان‌سازه ایثار	۶/۰۵	۱۳/۹۵	روان‌سازه رهاشدگی
۶/۲۹	۱۳/۴۲	روان‌سازه بازداری هیجانی	۶/۲۷	۱۳/۳۷	روان‌سازه بی اعتمادی
۵/۶۲	۲۰/۱۰	روان‌سازه معیارهای سرخ‌خانه	۴/۸۱	۹/۸۸	روان‌سازه ازوای اجتماعی
۵/۶۶	۱۵/۷۰	روان‌سازه استحقاق	۳/۸۴	۷/۹۸	روان‌سازه نقص
۵/۳۹	۱۳/۱۴	روان‌سازه خویشتن داری / خودانضاطی ناگفی	۴/۹۲	۹/۲۵	روان‌سازه وابستگی
۱۳/۳۳	۵۲/۷۹	ناگویی هیجانی	۵/۹۵	۱۱/۳۶	روان‌سازه آسیب پذیری نسبت به ضرر یا بیماری
۱۰۸/۶۹	۲۳۵/۰۴	IBS و خامت نشانه‌های	۵/۵۱	۹/۷۶	روان‌سازه شکست
			۶/۰۴	۱۱/۳۶	روان‌سازه خودتحول نایافته

جدول شماره (۲) ضرایب همبستگی پیرسون بین نخستین روانبنه‌های سازش‌نایافته، ناگویی‌خوبی و و خامت نشانه‌های مرضی IBS را نشان می‌دهد. با توجه به این جدول، همبستگی نخستین روانبنه‌های سازش‌نایافته با و خامت نشانه‌های مرضی IBS و ناگویی‌خوبی

رابطه بین نخستین روانبنه‌های سازش‌نایافته و خامت نشانه‌های مرضی در بیماران مبتلا به سندروم روده...

مثبت معنادار است. ناگویی خوبی همچنین با خامت نشانه‌های مرضی IBS رابطه مثبت معنادار دارد. بدین ترتیب، فرضیه‌های اول تا سوم پژوهش تأیید می‌شوند.

**جدول ۲: ضرایب همبستگی پرسون بین نخستین روانبنه‌های سازش‌نایافته،
ناگویی خوبی و خامت نشانه‌های مرضی IBS**

ناگویی خوبی	خامت نشانه‌های IBS	مرضی
·۲۹**	·۰/۲۳**	روان بنه محرومیت هیجانی
·۰/۳۵**	·۰/۲۵**	روان بنه رهاشدگی
·۰/۳۶**	·۰/۱۸*	روان بنه بی اعتمادی/ بدرفتاری
·۰/۳۴**	·۰/۱۷	روان بنه ازوای اجتماعی
·۰/۳۸**	·۰/۱۵*	روان بنه نقص/ شرم
·۰/۴۱**	·۰/۲۲**	روان بنه شکست
·۰/۳۹**	·۰/۱۴	روان بنه وابستگی/ بی کفایتی
·۰/۵۲**	·۰/۳۴**	روان بنه آسیب‌پذیری نسبت به ضرر یا بیماری
·۰/۳۶**	·۰/۲۲**	روان بنه خودتحول نایافته/ گرفتار
·۰/۴۵**	·۰/۱۹**	روان بنه اطاعت
·۰/۲۷**	·۰/۲۱**	روان بنه ایثار
·۰/۵۷**	·۰/۲۰**	روان بنه بازداری هیجانی
·۰/۳۶**	·۰/۲۶**	روان بنه میارهای سرسرخانه
·۰/۳۱**	·۰/۱۰	روان بنه استحقاق
·۰/۳۷**	·۰/۲۴**	روان بنه خویشتن داری/ خودانضباطی ناکافی
۱	·۰/۳۰**	ناگویی خوبی

**p < .01 *p < .05

به منظور آزمون فرضیه چهارم در خصوص نقش میانجیگری ناگویی خوبی در رابطه بین نخستین روانبنه‌های سازش‌نایافته و خامت نشانه‌های مرضی IBS، از تحلیل مسیر استفاده شد. در جدول شماره (۳) میزان اثرات مستقیم، غیرمستقیم و کل پائزد نخستین روانبنه‌های سازش‌نایافته بر خامت نشانه‌های IBS با میانجیگری ناگویی خوبی نشان داده شده است. اعداد خارج از پرانتر مقادیر ضرایب استاندارد و اعداد داخل پرانتر مقادیر روابط را نشان می‌دهند. همان‌گونه که مشاهده می‌شود هیچ کدام از اثرات مستقیم، غیرمستقیم و کل نخستین روانبنه‌های سازش‌نایافته بر خامت نشانه‌های IBS با میانجیگری ناگویی خوبی معنادار نیست.

رابطه بین نخستین روانبنده‌های سازش‌نایافته و خامت نشانه‌های مرضی در بیماران مبتلا به سندروم روده ...

جدول ۳: اثرات مستقیم، غیرمستقیم و کل نخستین روانبنده‌های سازش‌نایافته بو و خامت نشانه‌های مرضی IBS با میانجیگری ناگویی خوبی

مسیر	اثر مستقیم	اثر غیرمستقیم	اثر کل
محرومیت هیجانی ← ناگویی خوبی ← خامت نشانه‌های مرضی IBS	۰/۲۵ (۲/۲۸)	۰/۱ (۲/۲۹)	-۰/۲۵ (۲/۲۹)
رهاشدگی ← ناگویی خوبی ← خامت نشانه‌های مرضی IBS	۰/۰۵ (۰/۴۹)	-۰/۰۱ (-۰/۶۱)	۰/۰۵ (۰/۶)
بی اعتمادی/ بدرفتاری ← ناگویی خوبی ← خامت نشانه‌های مرضی IBS	-۰/۰۳ (-۱/۱۶)	-۰/۰۳ (-۱/۲۴)	-۰/۰۳ (-۰/۹۱)
ازواج اجتماعی ← ناگویی خوبی ← خامت نشانه‌های مرضی IBS	۰/۰۰ (۰/۱۴)	-۰/۰۲ (-۰/۸۰)	۰/۰۰ (۰/۱۹)
نقص/شرم ← ناگویی خوبی ← خامت نشانه‌های مرضی IBS	-۰/۰۲ (-۱/۱۶)	-۰/۰۳ (-۱/۳۸)	-۰/۰۲ (-۰/۸۷)
شکست ← ناگویی خوبی ← خامت نشانه‌های مرضی IBS	۰/۰۵ (۰/۴۴)	۰/۰۰ (۰/۱۲)	۰/۰۵ (۰/۴۲)
وابستگی/ بی کنایتی ← ناگویی هیجانی ← خامت نشانه‌های مرضی IBS	-۰/۰۵ (-۱/۱۸)	۰/۰۰ (۰/۰۷)	-۰/۰۵ (-۱/۴۲)
آسیب‌پذیری نسبت به ضرر با بیماری ← ناگویی هیجانی ← خامت نشانه‌های مرضی IBS	۰/۰۲ (۰/۱۱)	۰/۰۵ (۱/۷۴)	۰/۰۲ (۱/۷۰)
خدودخول نایافته/ گرفتار ← ناگویی خوبی ← خامت نشانه‌های مرضی IBS	۰/۰۹ (۰/۸۳)	۰/۰۲ (۰/۸۴)	۰/۰۹ (۰/۹۸)
اطاعت ← ناگویی خوبی ← خامت نشانه‌های مرضی IBS	-۰/۰۵ (-۱/۱۳)	۰/۰۱ (۰/۸۹)	-۰/۰۵ (-۰/۶۰)
ایثار ← ناگویی خوبی ← خامت نشانه‌های مرضی IBS	۰/۰۵ (۰/۵۲)	۰/۰۰ (-۰/۳۰)	۰/۰۵ (۰/۵۸)
بازداری هیجانی ← ناگویی خوبی ← خامت نشانه‌های مرضی IBS	-۰/۰۱ (-۰/۱۱)	۰/۰۷ (۱/۹۸)	-۰/۰۱ (۰/۷۷)
متیارهای سرسختانه ← ناگویی خوبی ← خامت نشانه‌های مرضی IBS	۰/۱۸ (۱/۷۹)	-۰/۰۱ (-۰/۵۷)	۰/۱۸ (۱/۹۲)
استحقاق ← ناگویی خوبی ← خامت نشانه‌های مرضی IBS	-۰/۰۱ (-۱/۲۰)	۰/۰۰ (۰/۲۹)	-۰/۰۱ (-۱/۲۷)
خوشنودی/ خوداًنضباطی ناکافی ← ناگویی خوبی ← خامت نشانه‌های مرضی IBS	۰/۰۲ (۲/۲۵)	۰/۰۲ (۱/۱۲)	۰/۰۲ (۲/۰۵)

* $P < 0.05$

در جدول شماره (۴) شاخص‌های برازش مدل فرضی پژوهش در مورد نقش میانجیگری ناگویی خوبی در رابطه بین نخستین روانبنده‌های سازش‌نایافته و خامت نشانه‌های مرضی IBS گزارش شده است. هر چقدر شاخص χ^2/df کوچکتر از ۲، RMSEA کوچکتر از ۰/۱ و شاخص‌های GFI و AGFI به یک نزدیکتر باشند، مدل برازش بهتری خواهد داشت. همان‌طور که نشان داده شده است مدل از میزان شاخص‌های برازش نسبتاً خوبی برخوردار است اما با توجه به این که هیچ کدام از اثرات مستقیم، غیرمستقیم و کل نخستین روانبنده‌های سازش‌نایافته

رابطه بین نخستین روانبنه‌های سازش‌نایافته و و خامت نشانه‌های مرضی در بیماران مبتلا به سندروم روده ...

بر و خامت نشانه‌های مرضی IBS با میانجیگری ناگویی‌خوبی معنادار نبود، فرضیه چهارم پژوهش تأیید نمی‌شود.

جدول ۴: شاخص‌های نیکویی برآش برای مدل فرضی نقش میانجیگری ناگویی‌خوبی در رابطه بین نخستین روانبنه‌های سازش‌نایافته و و خامت نشانه‌های مرضی IBS

RMSR	RMSEA	NNFI	CFI	AGFI	GFI	X ² /df	X ²	شاخص
۳۵/۱۴	۰/۵۳	-۱/۰۲	۰/۹۹	-۳/۶۶	۰/۹۷	۴۷/۸۲	۴۷/۸۲	

بحث و نتیجه‌گیری

نتایج پژوهش حاضر نشان داد که نخستین روانبنه‌های سازش‌نایافته با و خامت نشانه‌های مرضی IBS رابطه مثبت معنادار دارند. این یافته که فرضیه اول پژوهش را تأیید می‌کند با یافته‌های پژوهش‌های پیشین (اوماهونی و همکاران، ۲۰۱۱؛ فیلیپس و همکاران، ۲۰۱۳) همسو است و برحسب چند احتمال تبیین می‌شود. مطابق با نظر براون (۲۰۰۶)، فعال شدن روانبنه‌ها باعث می‌شود که فرد به اطلاعات حسی و حرکتی بیرونی و درونی به صورت انتخابی توجه کند و در نتیجه به یک تفسیر نادرست از حسن‌های جسمی خود و تجربه بدنی تحریف شده برسد. در بیماران مبتلا به IBS این امر می‌تواند خود را به صورت اغراق در حسن‌های جسمانی و تشدید علایم نشان دهد. همچنین مطابق با نظر یانگ و همکاران (۲۰۰۳) تجارت ناگوار اولیه و تعاملات نامناسب با والدین، منجر به شکل‌گیری نخستین روانبنه‌های سازش‌نایافته می‌شوند (تیم، ۲۰۱۰؛ یانگ و همکاران، ۲۰۰۳). از سوی دیگر، یافته‌های پژوهشی (اوماهونی و همکاران، ۲۰۱۱؛ دینان و همکاران، ۲۰۱۰؛ فیلیپس و همکاران، ۲۰۱۳؛ کندها و همکاران، ۲۰۱۲) نشان داده‌اند که تجارت آسیب‌زا، بهویژه در سال‌های اولیه کودکی، خطر تحول IBS در سال‌های بعدی زندگی را افزایش می‌دهد. در واقع این تجارت ناگوار، باعث حساسیت افراد نسبت به استرس و افزایش پاسخ‌های محور HPA که یک عامل اصلی در تغییرات ناشی از استرس در عملکرد روده است، می‌گردد (دینان و همکاران، ۲۰۱۰). همچنین تجارت ناگوار تغییراتی را در سیستم عصبی خودمختار ایجاد می‌کند و با توجه به این که سیستم عصبی خودمختار از طریق تعامل با سیستم عصبی روده، حرکت و دفع دستگاه گوارش را هماهنگ و

رابطه بین نخستین روانبنه‌های سازش‌نایافته و و خامت نشانه‌های مرضی در بیماران مبتلا به سندروم روده ...

تنظيم می‌کند، آشفتگی در فعالیت سیستم سمهپاتیک و پاراسمهپاتیک بر مستعد کردن افراد برای ابتلا به IBS و و خامت نشانه‌های مرضی در بیماران مبتلا به IBS تأثیرگذار است (کندیا و همکاران، ۲۰۱۲). بدین ترتیب رابطه مثبت بین نخستین روانبنه‌های سازش‌نایافته و و خامت نشانه‌های مرضی IBS تبیین می‌شود.

در رابطه با فرضیه دوم، یافته‌های پژوهش نشان داد که بین ناگویی خوبی و و خامت نشانه‌های مرضی IBS رابطه مثبت معنادار وجود دارد. این یافته با نتایج پژوهش‌های پیشین (پورتینکاسا و همکاران، ۲۰۰۳؛ داودی و همکاران، ۱۳۸۹؛ فلیپس و همکاران، ۲۰۱۳؛ کاستین و همکاران، ۲۰۰۶) همسو است. برای تفسیر این یافته می‌توان به نظریه‌های ناگویی خوبی استناد کرد. براساس این نظریه‌ها، ناگویی خوبی اختلال در تنظیم عواطف است. اجتناب از هیجان‌ها، عدم توانایی بیان و فقدان آگاهی از آنها منجر به تشدید برانگیختگی هیجانی می‌شود. اگر این وضعیت به طول انجامد، بر سیستم‌های ایمنی، غده هیپوفیز، آدرنال و سیستم‌های خودمختار فشار وارد می‌شود. تداوم تحریکات روی این سیستم‌ها، موجب ناراحتی فیزیکی و روانی و تلاش‌های میانجی گرانه برای توضیح این احساسات می‌شود. اشخاص دارای ناگویی خوبی، این نشانه‌های بدنی را به عنوان بیماری‌های جسمی تفسیر می‌کنند و احتمالاً به همین دلیل است که این افراد بیش از سایر افراد دارای بیماری‌های جسمی تشخیص داده می‌شوند (لوملی، نیلی و بورگر، ۲۰۰۷). موضوع مشترک در ناگویی خوبی و IBS تقویت و تشدید حس‌های بدنی است. ناگویی خوبی باعث تقویت و تشدید حس‌های جسمی و تحمل کم محرك‌های دردناک می‌گردد؛ به گونه‌ای که حس‌های احشایی و جسمی به صورتی شدیدتر و ناخوشایندتر آن‌گونه که در IBS وجود دارد، احساس و تجربه می‌شوند (کانو و فوکودا، ۲۰۱۳). در واقع افرادی که ناگویی خوبی دارند حس‌های بدنی مرتبط با هیجان‌ها را اشتباه تفسیر می‌کنند یا قادر به بیان کلامی آنها نیستند. در نتیجه، ممکن است تجربه هیجانی با و خامت کمتری را گزارش دهند اما آن را به صورت نشانه‌های جسمانی شدیدتر تجربه کنند. برای مثال، تنش ماهیچه‌ای یا ضربان قلب افزایش یافته در طول حالات اضطرابی به احتمال بیشتری به عنوان نشانه‌های مشکل و بیماری در بدن شخص تعبیر می‌شوند تا این که به اضطراب نسبت داده شوند (کانو و فوکودا، ۲۰۱۳). با استناد به این تفاسیر می‌توان رابطه مثبت بین ناگویی خوبی و و خامت نشانه‌های مرضی

رابطه بین نخستین روانبنه‌های سازش‌نایافته و و خامت نشانه‌های مرضی در بیماران مبتلا به سندروم روده ...

IBS را در نمونه پژوهش حاضر تبیین کرد.

در مورد فرضیه سوم پژوهش، بر اساس یافته‌های به دست آمده، بین نخستین روانبنه‌های سازش‌نایافته و ناگویی خوبی رابطه مثبت معنادار وجود دارد. اگر چه تاکنون هیچ پژوهشی دقیقاً به بررسی رابطه این دو متغیر با یکدیگر نپرداخته، اما می‌توان این یافته‌ها را با نتایج پژوهش‌های پیشین (دی‌پان فیلیس و همکاران، ۲۰۰۸؛ یاتس، ۲۰۰۹) همسو دانست. در تبیین این یافته‌ها در نگاهی کلی می‌توان چنین گفت که نخستین روانبنه‌های سازش‌نایافته که بر اثر ناگواری‌های دوران کودکی به وجود آمده‌اند، هیجان‌های ناخوشایندی را به همراه خود دارند که برای فرد پسیار دردناک است (تیم، ۲۰۱۰). از سوی دیگر، برخی محققان معتقدند که تجارب ناگوار دوران کودکی می‌تواند باعث نقص‌هایی در سیستم پردازش هیجانی فرد و ایجاد ناگویی خوبی شود. در واقع ناگویی خوبی به عنوان یک مکانیسم مقابله‌ای در نظر گرفته می‌شود که افرادی که در معرض تجارب ناگوار و آسیب‌زا قرار گرفته‌اند، از طریق آن با محدود کردن شدید دامنه هیجانی از حالات عاطفی ناخوشایند اجتناب می‌کنند و هیجان‌های دردناک خود را کاهش می‌دهند (ساریاهو و همکاران، ۲۰۱۳). به عبارت دیگر، می‌توان ناگویی خوبی را به عنوان راهی برای کاهش هیجان‌های ناخوشایند ناشی از فعال شدن نخستین روانبنه‌های سازش‌نایافته در نظر گرفت.

فرضیه چهارم پژوهش که به بررسی نقش میانجیگری ناگویی خوبی در رابطه بین نخستین روانبنه‌های سازش‌نایافته و و خامت نشانه‌های مرضی IBS پرداخته بودند، تأیید نشد. تاکنون پژوهشی که اختصاصاً به این موضوع پرداخته باشد، صورت نگرفته است. در تبیین این یافته می‌توان گفت که بیماری سندروم روده تحریک‌پذیر جزء اختلالات کشی گوارشی محسوب می‌شود، اما پژوهش‌های بسیاری نقش عوامل زیستی را در آن بسیار قوی می‌دانند. حتی عوامل محیطی همچون رژیم غذایی نیز می‌تواند بر درد شکم و اجابت مراج بیماران تأثیرگذار باشد. برای مثال، برخی از بیماران اظهار می‌کنند که با حذف برخی مواد غذایی از رژیم غذایی، نشانه‌هایشان تا حد زیادی تسکین پیدا کرده است. همچنین بسیاری از بیماران داروهای معدی-روده‌ای مصرف می‌کرdenد و برخی از آنها برای دوره‌ای مصرف دارو را داشته‌اند که با تسکین نشانه‌های مرضی آن را قطع کرده‌اند. بنابراین، مجموعه پیچیده‌ای از عوامل بر و خامت نشانه‌های

رابطه بین نخستین روانبههای سازش‌نایافته و خامت نشانههای مرضی در بیماران مبتلا به سندرم روده ...

مرضی بیماران مبتلا به IBS تأثیرگذار است. علاوه بر این، در بیمارانی که خامت نشانههای مرضی بیشتر است و در واقع در گروه افراد مبتلا به IBS شدید قرار می‌گیرند، عوامل روانشناختی نقش پررنگ‌تری را بازی می‌کنند، در حالی که در پژوهش کنونی مجموعه‌ای از بیماران با خامت‌های مختلف نشانههای مرضی شرکت داشتند. تمامی این موارد، به دست آوردن مدلی پیچیده و معنادار همچون مدل فرض شده در پژوهش کنونی را می‌تواند با مشکل رو به رو سازد.

یافته‌های به دست آمده، پیامدهای نظری و عملی مهمی به دنبال دارد. در سطح نظری، رابطه بین نخستین روانبههای سازش‌نایافته با خامت نشانههای مرضی IBS که در پژوهش‌های پیشین چندان مورد بررسی قرار نگرفته بودند روشن می‌شود. همچنین، نتایج پژوهش حاضر می‌تواند رهنمون پژوهش‌های جدیدتر به منظور گسترش دانش روانشناختی در زمینه عوامل مؤثر بر شکل‌گیری و خامت بیماری سندرم روده تحریک‌پذیر و سایر اختلالات کشی دستگاه گوارش گردد و به گسترش تبیین‌های روانشناختی این اختلالات کمک کند. در سطح عملی و به خصوص بالینی، نتایج پژوهش کنونی می‌تواند به متخصصان بالینی به خصوص روانشناسان سلامت در مدیریت و کاهش خامت نشانههای مرضی بیماران مبتلا به سندرم روده تحریک‌پذیر کمک کند و از هزینه‌های تحملی شده به افراد و جامعه، سیستم بهداشت و درمان بکاهد.

محدودیت جامعه آماری پژوهش و نوع پژوهش که به صورت مقطعی انجام شده است، محدودیت‌هایی را در زمینه تعیین یافته‌ها، تفسیرها و استادهای علت‌شناختی متغیرهای مورد بررسی مطرح می‌کند که باید در نظر گرفته شوند. استفاده از پست و پست الکترونیکی برای ارسال و دریافت پرسشنامه‌ها و عدم مصاحبه حضوری با بیماران از دیگر محدودیت‌های پژوهش کنونی است. همچنین، با توجه به کنترل نکردن متغیرهایی همچون وضعیت اجتماعی-اقتصادی تعیین یافته‌های پژوهش باید با احتیاط صورت گیرد. پیشنهاد می‌شود که در پژوهش‌های آتی برای بررسی ثبات متغیرهای پژوهش حاضر در طی زمان، پژوهش‌های طولی صورت گیرد. اجرای پژوهش‌های بررسی اثربخشی درمان یا در نظر گرفتن متغیرهای پژوهش حاضر در جریان درمان‌های مختلف و بررسی متغیرهای پژوهش در سایر اختلالات کشی

رابطه بین نخستین روانبههای سازش‌نایافته و وخامت نشانههای مرضی در بیماران مبتلا به سندروم روده ...

دستگاه گوارش (مانند اختلال التهابی روده) و دیگر اختلالات روان‌تنی از دیگر پیشنهادهای پژوهش است. همچنین به درمانگران پیشنهاد می‌شود که در فرآیند مداخله‌های روانشناسی برای مدیریت نشانههای سندروم روده تحریک‌پذیر، به متغیرهای روانبههای سازش‌نایافته و ناگویی خوبی توجه ویژه‌ای کنند و راهبردهایی برای تعديل و اصلاح آنها به بیماران ارائه نمایند.

پی‌نوشت‌ها:

1- Irritable Bowel Syndrome (IBS)	2- Functional Gastrointestinal Disorder (FGID)
3- medically unexplained symptoms	4- bio-psycho-social
5- schemas	6- early maladaptive schemas
7- Temperament	8- Brain-gut axis
9- emotions regulation	10- alexithymia
11- IBS Symptom Severity Scale	12- internal consistency
13- validity	14- reliability
15- Young Schema Questionnaire-Short Form	16- test-retest reliability
17- Toronto Alexithymia Scale	18- difficulty identifying feelings
19- difficulty describing feelings	20- externally oriented thinking
21- concurrent validity	22- emotional intelligence
23- psychological well-being	24- psychological distress

منابع و مأخذ فارسی:

- آهی، ق.، محمدی فر، م.، و بشارت، م.ع. (۱۳۸۶). قابلیت اعتماد و اعتبار فرم کوتاه پرسشنامه طرحواره یانگ. *محله روانشناسی و علوم تربیتی*، ۳، ۲۰-۵.
- بشارت، م.ع. (۱۳۹۲). مقیاس ناگویی هیجانی تورنتو: پرسشنامه، روش اجرا و نمره گذاری (نسخه فارسی). *روانشناسی تحولی (روانشناسان ایرانی)*، ۳۷، ۹۰-۹۲.
- بشارت، م.ع.، کوچی، ص.، دهقانی، م.، فراهانی، ح.، و مؤمن‌زاده، س. (۱۳۹۱). بررسی نقش تعديل کننده عاطفه مثبت و منفی بر رابطه بین ناگویی هیجانی و وخامت درد در بیماران

رابطه بین نخستین روان‌بنه‌های سازش‌نایافته و خامت نشانه‌های مرضی در بیماران مبتلا به سندروم روده ...

مبتلا به درد مزمن. مجله روانشناسی بالینی و شخصیت، ۷، ۵۵-۴۰.

داودی، ا.، فتاحی‌نیا، م.، و زرگر، ا. (۱۳۸۹). مقایسه کمال‌گرایی، الکسی تایمی و سلامت روان در بیماران مبتلا به سندروم روده تحریک‌پذیر با افراد سالم. مجله دست آوردهای روانشناختی، ۲، ۲۳۴-۲۱۳.

شهامت، ف. (۱۳۸۹). پیش‌بینی نشانه‌های سلامت عمومی (جسمانی سازی، اضطراب و افسردگی) بر اساس طرحواره‌های ناسازگار اولیه. مجله پژوهش‌های نوین روانشناختی، ۲۰، ۱۲۴-۱۰۳.

منابع و مأخذ خارجی:

- Bagby, R. M., Parker, J. D. A., & Taylor, G. J. (1994). The Twenty-Item Toronto Alexithymia Scale- I. Item selection and cross-validation of the factor structure. *Journal of Psychosomatics Research*, 38, 23-32.
- Besharat, M. A. (2007). Reliability and Factorial Validity of Farsi Version of the Toronto Alexithymia Scale with a Sample of Iranian Students. *Journal of Psychological Reports*, 101, 209-220.
- Bijkerk, C. J., deWit, N. J., Muris, J. W., Jones, R. H., Knottnerus, J. A., & Hoes, A. W. (2003). Outcome measures in irritable bowel syndrome: comparison of psychometric and methodological characteristics. *American Journal of Gastroenterology*, 98, 122-127.
- Brown, R. J. (2006). Medically unexplained symptoms: a new model. *Journal of Psychiatry*, 5, 43-47.
- Costin, S., Petrar, S., & Dumitrescu, D. L. (2006). Alexithymia in Romanian females with irritable bowel syndrome (IBS). *Journal of Psychosomatic Research*, 61, 426-432.
- De Panfilis, C., Salvatore, P., Marchesi, C., Cazzolla, R., Tonna, M., & Maggini, C. (2008). Parental bonding and personality disorder: the mediating role of alexithymia. *Journal of Personality Disorders*, 22, 496-508.
- Dinan, T. G., Cryan, J., Shanahan, F., Keeling, P. W., & Quigley, E. M. (2010). IBS: an epigenetic perspective. *Journal of Gastroenterology and Hepatology*, 7, 465-471.
- Francis, C. Y., Morris, J., & Whorwell, P. J. (1997). The irritable bowel severity scoringsystem: a simple method of monitoring irritable bowel syndrome and its progress. *Journal of Alimentary Pharmacology and Therapeutics*, 11, 395-402.
- Gholamrezaei, A., Zolfaghari, B., Farajzadegan, Z., Nemati, K., Daghaghzadeh, H., Tavakkoli, H., & Emami, M. H. (2011). Linguistic Validation of the

- Irritable Bowel Syndrome-Quality of Life Questionnaire for Iranian Patients. *Journal of Acta Medica Iranica*, 49, 390-395.
- Gunnarsson, J., & Simrén, M. (2009). Peripheral factors in the pathophysiology of irritable bowel syndrome. *Journal of Digestive and Liver Disease*, 41, 788-793.
- Hober, A., Suman, A., L., Biasi, G., & Carli, G. (2009). Alexithymia in fibromyalgia syndrome: Associations with ongoing pain. *Journal of Psychosomatic Researches*, 66, 425-433.
- Kano, M., & Fukudo, S. (2013). The alexithymic brain: the neural pathways linking alexithymia to physical disorders. *Journal of BioPsychoSocial Medicine*, 7, 1-13.
- Kennedy, P. J., Clarkea, G., Quigleya, E. M. .M. Groegere, J. A., Dinana, T. G., Cryana, J. F. (2012). Gut memories: Towards a cognitive neurobiology of irritable bowel syndrome .*Journal of Neuroscience and Biobehavioral Reviews*, 36, 310-340.
- Lackner, J. M., Jaccard, C., & Baum, C. (2013). Multidomain patient-reported outcomes of irritable bowel syndrome: exploring person centered perspectives to better understand symptom severity scores. *Journal of Value Health*, 16, 97-103.
- Lumley, M., Neely, L., & Burger, A. (2007). The assessment of alexithymia in medical settings: implications for understanding and treating health problems. *Journal of Personality assessment*, 89, 230-46.
- O'Mahony, S. M., Hyland, N. P., Dinan, T. G., & Cryan, J. F. (2011). Maternal separation as a model of brain-gut axis dysfunction. *Journal of Psychopharmacology*, 214, 71-88.
- Palmer, B. R., Gignac, G., Manocha, R., & Syough, C. (2004). A psychometric evaluation of the Mayer-Salovey-Caruso Emotional Intelligence Test Version 2.0. *Intelligence*, 33, 285-305.
- Pandey, R., Mandal, M. K., Taylor, G. J., & Parker, J. D. A. (1996). Cross-cultural alexithymia: development and validation of a Hindi translation of the 20-item Toronto Alexithymia Scale. *Journal of Clinical Psychology*, 52, 173-176.
- Parker, J. D. A., Taylor, G. J., & Bagby, R. M. (2001). The relationship between emotional intelligence and alexithymia. *Personality and Individual Differences*, 30, 107-115.
- Parker, J. D. A., Taylor, G. J., & Bagby, R. M. (2003). The 20-item Toronto Alexithymia Scale: III reliability and factorial validity in a community population. *Journal of Psychosomatic Research*, 55, 269-275.
- Phillips, K., Wright, B. J., & Kent, S. (2013). Psychosocial predictors of irritable bowel syndrome diagnosis and symptom severity. *Journal of Psychosomatic Research*, 75, 467-474.

- Phillips, K., Wright, B. J., & Kent, S. (2013). Psychosocial predictors of irritable bowel syndrome diagnosis and symptom severity. *Journal of Psychosomatic Research*, 75, 467-474.
- Portincasa, P., Moschetta, A., Baldassarre, G., Altomare, D. F., & Palasciano, G. (2003). Pan-enteric dysmotility, impaired quality of life and alexithymia in a large group of patients meeting ROME II criteria for irritable bowel syndrome. *World Journal of Gastroenterology*, 9, 2293-2299.
- Saariaho, A. S., Saariaho, T. H., Mattila, A. K., Karukivi, M. R., & Joukamaa, M. I. (2013). Alexithymia and depression in a chronic pain patient sample. *Journal of General Hospital Psychiatry*, 12, 163-176.
- Schmidt, N. B., Joiner, T. E., Young, J. E., Telch, M. J. (1995). The schema questionnaire: Investigation of psychometric properties and the hierarchical structure of a measure of maladaptive schemas. *Journal of Cognitive Therapy and Research*, 19, 295-321.
- Steinweg, D. L., Dallas, A. P., Rea, W. S. (2011). Fibromyalgia: Unspeakable Suffering, A prevalence study of alexithymia. *Journal of Psychosomatics*, 52, 255-262.
- Surdea-Blaga, T., Băban, A., & Dumitrescu, D. L. (2012). Psychosocial determinants of irritable bowel syndrome. *World Journal of Gastroenterology*, 18, 616-626.
- Taylor, G. J. (2000). Recent developments in alexithymia theory and research. *Canadian Journal of Psychiatry*, 45, 134-142.
- Taylor, G. J., & Bagby, M. (2000). An overview of the alexithymia construct. In R. Bar-On & J. D. A. Parker (Eds.), *The handbook of emotional intelligence* (pp. 263-276). San Francisco: Jossey-Bass.
- Taylor, G. J., Bagby, R. M., Parker, J. D. A. (1997). *Disorders of affect regulation: alexithymia in medical and psychiatric illness*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Thimm, J. C. (2010). Personality and early maladaptive schemas: A five-factor model perspective. *Journal of Behavior Therapy and Experimental Psychiatry*, 41, 373-380.
- Yates, T. M. (2009). Developmental pathways from child maltreatment to nonsuicidal self-injury. In M. K. Nock (Ed.), *Understanding nonsuicidal self-injury: Origins, assessment and treatment* (pp. 117-137). Washington, DC: American Psychological Association.
- Young, J. E. (1998). *The Young Schema Questionnaire: Short Form*. Available in electronic form at <http://www.schematherapy.com/id54.htm>.
- Young, J., E. (1999). *Cognitive Therapy for personality disorders: A schema-focused approach*. Sarasota, FL: Professional Resource Exchanging.
- Young, J., E., Klosko, J. S., & Weishaar, M. E. (2003). *Schema therapy: A Practitioner's guide*. New York: Guilford Press.